

lig. Stort set gik Anklagen ud paa, at de paagældende Embedsmænd ikke i Besættelsestiden havde udført deres Arbejde saaledes, at man kunde have den fornødne Tillid til dem, og at Udenrigsministeren selv gennem sin Administration og sine Udnævnelser efter Befrielsen havde gjort Landet positiv Skade. Denne Anklage fandt Ministeren ganske uberettiget, hvilket udførligt begrundedes. »Den danske Embedsmandsstand og ganske særligt Embedsmændene i Udenrigsministeriet blev i de fem Besættelseaar sat paa en særlig vanskelig og krævende Post,« udtalte han i nogle Slutningsbemærkninger. »De løste denne Opgave, med de Undtagelser, der altid maa være, paa en fortrinlig og fortræffelig Maade. Det er den danske Stats Pligt at yde sin Anerkendelse herfor, at prøve paa at klarlægge over for Befolkningen, hvorledes Forholdene har været. Dette har jeg søgt at gøre for mit Ministeriums og nogle af mine Embedsmænds Vedkommende.«

Disse Udtalelser gav under Lovforslagets første Behandling i *Folketinget* Anledning til en længere Debat, under hvilken kun to af Partiernes Ordførere, *Svend Nielsen* (D. K.) og *Størmosen* (D. S.) imødegik Udenrigsministerens Synspunkter. Efter hvad *Hartwig Frisch* (S.) udtalte, havde Udenrigsministeren i sin Tale givet Udtryk for en Holdning og for Tanker, som man sikkert for den største Dels Vedkommende varmt vilde slutte sig til i Tinget. Mod selve Lovforslaget havde han ikke afgørende Indvendinger at gøre, og det samme var Tilfældet med de øvrige Ordførere, bortset fra *Oluf Pedersen* (D. R.), der henstillede, at Lovforslaget blev liggende til efter Folketingsvalget, for at det kunde blive nøje undersøgt, om man nu ogsaa havde Raad til disse Foranstaltninger. »Hvis Regering og Rigsdag fortsætter paa samme Linie som nu — for alle Forslagenes Vedkommende kan man jo sige, at det er nødvendigt —, hvis man fortsætter med Udgifter som nu, staar een Ting for mig som helt sikker, og det er, at Resultatet bliver et ødelagt dansk Pengevæsen.« *Bøgholm* (K. F.) gav Lovforslaget sin Tilslutning, men var nærmest tilbøjelig til at mene, at en Udvidelse af Rammerne paa enkelte Punkter vilde være ønskelig. *Himmelstrup* (V.) beklagede, at der ikke var Tid til, at Rigsdagen kunde underkaste Lovforslaget en nærmere Prøvelse.

I Folketingsudvalgets Betænkning fremhæves det ønskelige i, at der i størst muligt Omfang føres Forhandlinger med *Erhvervslivet* om de Sider af Udenrigstjenesten, der vedrører handelspolitiske Spørgsmaal. Herom udtalte *Udenrigsministeren* ved anden Behandling, at han var sig bevidst, »at Udenrigsministeriet, naturligvis ikke blot i min Tid, men længe har været af den Anskuelse, at det nøjeste Samarbejde med Erhvervslivet var nødvendigt og ønskeligt, og det er min Opfattelse,